

Despre parteneriatul școală-familie în educația copilului

Într-o lume în care oamenii sunt din ce în ce mai singuri și doar interconectați prin tehnologie (internet, telefon etc.), legătura între factorii educaționali: școală - comunitate - familie devine necesară și se impune și ca obligație din partea acestor factori, pentru a favoriza dezvoltarea armonioasă a copiilor, pentru a-i obișnui prin exemple și modele cu adevăratele valori ale umanității.

La vârsta copiilor pentru școală un element important este spațiul școlii în care se desfășoară un amplu proces instructiv-educativ aplicând tehnici specifice. Pentru reușita actului instructiv-educativ activitatea depusă de cadrele didactice din școală trebuie sprijinită și continuată în cadrul familiei.

Legătura de acțiune a celor două elemente (școală-familie) în activitatea de formare a copilului este condiționată de unitatea de vederi, de același scenariu de lucru și o excelentă cunoaștere reciprocă. Interesul comun al celor două structuri trebuie să determine o mișcare unitară, în vederea unei mai bune cunoașteri a ambelor părți.



bune cunoașteri a ambelor părți.

Analizat pedagogic, coordonarea presupune selectarea și valorificarea elementelor pozitive ce se desfășoară în familie, iar din alt punct de vedere, sfătuirea familiei în vederea exercitării unor acțiuni educative în concordanță.

Mediul familial reprezintă un element esențial în dezvoltarea unei sănătăți perfecte a copilului, competenței și activității acestuia, cu sublinierea că acesta nu poate da rezultatele așteptate decât în colaborare cu școala.

Mediul familial și părinții au fiecare particularitățile lor. În acest sens, pentru găsirea unor soluții ideale la problemele de educație ale familiei, părintele trebuie văzut mai ales ca un partener-colaborator care se implică

permanent.

Legătura între familie și școală și-a arătat eficiența doar acolo unde s-au respectat anumite criterii:

- părinții să fie implicați direct în alegerea activităților extrașcolare și chiar unele activități școlare;
- părinții să fie acceptați de către profesori ca persoane importante și indispensabile în educarea copiilor;
- responsabilitatea pentru evoluția copilului să fie împărțită între școală și părinți.

Exemple de colaborare între familie și școală:

- Vizitele reciproce familie-școală și școală familie
- Adunările/ședințele cu părinții
- Ședințele comune cu părinții și elevii
- Întâlnirile săptămânale sau ori de câte ori sunt solicitate de către părinți și elevi
- Realizarea unor vitrine cu material
- Realizarea unor afișe speciale
- Implicarea părinților în organizarea și realizarea unor activități extrașcolare.
- Sărbătorirea în comun a unor evenimente din viața de elev sau din viața școlii.

Instituția școlară trebuie să colaboreze cu familia în modul de învățare a elevului, în formarea comportamentului, în dezvoltarea lui fizică, intelectuală, precum și în toate celelalte domenii importante. Școala are menirea să identifice situațiile delicate generatoare de probleme, să dirijeze metodele educaționale ale familiei în favoarea copilului.

Crearea unui asemenea parteneriat se realizează în scopul de a ajuta elevii să aibă succes la școală și în viață. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze.

Nu se poate afirma că una din cele două elemente (școala și familia) este mai importantă, dar cadrul social în care educația este cel mai bine reprezentată este indiscutabil *școala*. Iar locul în care orice copil învață să fie iubit și să iubească, cu mult înainte ca el să fie în stare să facă această distincție, este cadrul familial.



Profesorul trebuie să sprijine familia în relația cu școala, să acorde părinților drepturi mai mari în raport cu aceasta, să colaboreze și atunci vor fi mai mulți copii educați, părinți fericiți și o societate prosperă.

*prof. învă. primar Mihaela Ariton
Școala Gimnazială Nr. 12 Tulcea*

Bibliografie si fotografii

1. Fotografii din colecția fotografului artist Costică Acsinte;
2. Stănciulescu, Elisabeta, „Sociologia educației familiale”, vol. I, Ed. Polirom, Iași, 1997;
3. Dolean, Ioan; Dolean, Dacian Dorin, „Meseria de părinte”, Ed. Aramis, București, 2002;